

”Teroristický útok na USA 11. 9. 2001” je velký podvod

Vydala Obvodní rada Klubu českého pohraničí v Praze 10
pro vnitřní potřebu vlasteneckých organizací. Praha, listopad 2002

První okruh Pentagonu, údajně zasažený Boeingem 757-200, krátce po události.

V oficiálních verzích těchto událostí jsou tak vážné rozpory, že mnoho seriózních osobností dochází k šokujícímu závěru, který je zmíněn v nadpise.

Jednou z těchto osobností je francouzský politolog a investigativní (pátrající) novinář Thierry Meyssan. Vystudoval politologii, pracoval jako novinář, expert pro lidská práva na Konferenci o spolupráci v Evropě a šéfredaktor měsíčníku Maitenant (Právě teď). Od roku 1994 vede agenturu Réseau Voltaire, zabývající se politologickými analýzami a vydává internetové noviny www.reseauvoltaire.net. Své poznatky, získané při zkoumání ”teroristického útoku 11. září”, shrnul v knize L’Effroyable imposture (Hrozný podvod), která je ve Francii bestsellerem (knižním šlágr) v roce 2002. Český překlad této knihy, pod názvem Velký podvod, vydalo nakladatelství MOTTO. Jeho adresa je- Spolupráce 4, 140 00 Praha 4, tel./fax: 261225619, E-mail: redakce@motto.cz. Oficiální dokumenty citované v knize, pokud by už byly staženy z původních amerických internetových stránek, jsou rovněž uloženy na adrese: <http://www.efroyable-imposture.net>.

Uvedme si výběr informací z této knihy, z internetových novin Britské listy i z dalších novin, které jsou v rozporu s americkou verzí událostí.

I.

Usáma bin Ládín se narodil r. 1957, jako jedno z 54 dětí šejka Muhammada bin Ládína. Jeho otec v roce 1931 založil Saudi Binladen Group (SBG), o jejíž finanční jmění v USA se stará Carlyle Group. Se společnostmi, které kontroluje, zaujímá Carlyle Group jedenácté místo mezi americkými zbrojařskými společnostmi. K reprezentaci v zahraničí jí pomáhají John Major (bývalý britský ministerský předseda) a George Bush starší (bývalý ředitel CIA a poté prezident USA). V prosinci 1979 byl Usáma bin Ládín pověřen svým poručíkem, princem Turki al-Fajsal al-Saúdem, ředitelem saúdskoarabských tajných služeb, aby řídil financování tajných operací CIA v Afghánistánu. Během 10 let zde investovala CIA 2 miliardy dolarů na protisovětské operace. Po odchodu SSSR Usáma údajně přestal pracovat pro CIA a přeměnil mudžáhidy ve svůj vlastní mocenský nástroj. V roce 1992 bojovníci z Afghánistánu napadli a zabili v Somálsku několik amerických vojáků. Za organizátora byl označen Usáma. Tehdy byl zbaven

saúdskoarabského občanství, přerušil styky s rodinou a jako podíl na dědictví obdržel odhadem 300 milionů dolarů. V červnu 1996 zahynulo 19 amerických vojáků při útoku na vojenskou základnu Khobar v Saúdské Arábii. Jako organizátora obvinily USA Usámu, ten reagoval vyhlášením džihádu USA. 7. srpna 1998 došlo k výbuchům na amerických velvyslanectvích v Tanzánii a v Keni. Měly téměř 300 obětí, z toho 12 američanů. FBI obvinila z jejich organizování Usámu, vypsala na jeho hlavu odměnu 5 milionů dolarů a nechala údajně zmrazit jeho majetek. 12. října 2000 poškodil člun s výbušninou americký torpedobore USS Cole v Jemenu a usmrtil 17 námořníků z organizace útoku byl opět obviněn Usáma. 8. května 2001 vyhlásil ministr obrany Donald Rumsfeld, že Usáma bin Ládín, nepřítel USA číslo 1, již má k dispozici bakteriologické a chemické zbraně, chystá se vyrobit atomovou bombu a vypustit umělou družici Země.

Opačně se vyjádřil pro časopis Frontline Milton Bearden, bývalý zástupce ředitele CIA v Súdánu, odpovědný za tajné operace CIA v Afghánistánu, který je nyní v důchodu a zbaven povinnosti mlčenlivosti: "Extrémní zjednodušování a dokazování souvislosti mezi ním (Usámou) a všemi teroristickými akcemi uplynulého desetiletí je urážkou (intelligence) většiny Američanů. Všechno jsou to mýty o Usámovi bin Ládínovi. Je to součást divadla. Nemáme žádného národního nepřítele.

V letech 1987 až 1998 dohlížel na vytváření a výcvik jednotek al-Kajdy Ali Mohamed, egyptan sloužící v armádě USA a současně cvičil příslušníky nejtajnější instituce SWCS speciálních vojsk USA. Protože je známo prověřování takovýchto specialistů, je zřejmé, že Usáma pracoval pro CIA nejméně do roku 1998. Arabská legie al-Kajdy sloužila k podpoře kosovských povstalců proti Bělehradu. Podle tvrzení New York Times al-Kajda aktivně působila v Čečensku přinejmenším do listopadu 2001. Když Usáma vážně onemocněl, byl od 4. do 14. července 2001 na léčení v americké nemocnici v Dubaji. Tam jej navštívilo několik členů jeho rodiny a význačných osobností Saúdské Arábie a emirátů. Podle listu LeFigaro i místní představitel CIA. V noci před 11. zářím byl ve vojenské nemocnici v Raválpindí v Pákistánu na dialýze.

Muhammad Atta, kterého FBI obviňuje, že jako agent al-Kajdy velel 11. září skupinám kamikadze, a jehož bankovní konto bylo údajně použito k financování celé operace, byl agentem pákistánské tajné služby ISI, jež byla vždy považována za filiálku CIA. List Times of India uvádí, že ředitel ISI, generál Ahmed Mahmúd, poukázal v červenci 2001 sto tisíc dolarů na bankovní konto Muhammada Atty v USA. Toto odhalení nebylo vyšetřováno a Mahmúd byl jen vyzván, aby odešel do výslužby.

Podle sdělení společnosti Veri Sign koupil v roce 2000 nějaký operátor na dobu 1 rok sedmnáct domén s podezřelým názvem:

attackamerica.com, attackonamerica.com, attackontwintowers.com, august11horror.com, august11terror.com, horroringamerica.com, horrorinnewyork.com, nycterrorinstrike.com, pearlharborinmanhattan.com, terrorattack2001.com, towerofhorror.com, tradetowerstrike.com, worldtradecenter929.com, worldtradecenterbombs.com, worldtradetowerattack.com, worldtradetowerstrike.com, wterroristattack2001.com. Jejich uživatelské právo skončilo 14. zářím 2001, aniž některá z nich byla použita. FBI se o tuto stopu vůbec nestarala a nezajímala se ani o majitele domén.

II.

V úterý 11. září 2001 v 8 hodin 50 minut přerušila televizní stanice CNN vysílání a oznámila, že do severní věže Světového obchodního centra narazil dopravní letoun. Americké letecké společnosti byly na okraji úpadku, služba dispečerů byla málo spolehlivá, všeobecně bylo rozšířeno nedodržování předpisů, takže takováto nehoda byla pravděpodobná. CNN však neprodleně připomíná explozi ve Světovém obchodním centru 26. února 1993. Protože neměla k dispozici televizní záběry, vysílala nepohyblivý snímek manhattanských střech. Poté si televizní společnosti zajistily snímání a náraz druhého letounu do jižní věže v 9 hodin a 3 minuty již byl vysílán. Na dotaz novinářů 4. 12. v Orlandu prezident Bush uvedl: "Byl jsem na Floridě.

... ve škole, kde jsem měl přednášet ...Protože tam byla samozřejmě zapnutá televize,

spatřil jsem letoun, který naráží do věže. ... Posadil jsem se ve třídě. V té chvíli vstoupil můj hlavní tajemník Andy Card, kterého vidíte sedět tady dole, a řekl mi 'Zaútočil druhý letoun – Amerika byla napadena' ... ". Jak mohl mít Bush televizní záběry prvního letounu, když je neměla žádná televizní společnost? Šlo tedy o tajné záběry. Ty se okamžitě přenášely do utajeného spojovacího střediska, jež bylo předem zřízeno v oné škole před prezidentovou návštěvou. Jestliže však mohly americké zpravodajské služby natáčet první útok, znamená to, že o něm věděly předem. Proč v tomto případě nepodnikly nic k záchraně svých spoluobčanů?

Před přiletem nad New York by musely unesené letouny značně snížit výšku, aby pilot mohl vidět věže před sebou, a nikoli shora. Při pohledu z větší výšky vypadá město ploše a vizuální orientační body mizí. Věže byly široké od 63 do 70 m. Uvědomme si, že bylo zapotřebí neodchýlit se o pár desítek metrů s letounem, který urazí asi 200 m za sekundu. Vzhledem k poměrně malé ovladatelnosti těchto velkých letadel by to byl mistrovský kousek i pro zkušené piloty. První letoun, který narazil do Dvojčat přiletěl ve směru větru, což usnadnilo jeho stabilizaci. Druhý však musel provést úplnou otáčku, což bylo vzhledem k vanoucímu větru velice obtížné. Přesto i on narazil přesně do středu věže a ve správné výšce. Zkušení profesionální piloti, s nimiž T. Meyssan útok konzultoval potvrdili, že takto přesně provést útok by bylo obtížné i pro profesionálního pilota a výslovně vyloučili, že by jej mohl vykonat pilot-amatér. Existuje však spolehlivý způsob, jak takovýto manévr přesně provést. Řízení letounu autopilotem, navigovaným radiomajákem umístěným na věžích. Existenci takových signálů potvrdili radioamatéři, kteří je zaznamenali, protože rušily činnosti televizních antén umístěných na věžích.

Dvojice věží se po nárazu zhroutila údajně narušením konstrukce vysokým žářem při hoření paliva letounů. Tuto teorii rozhodně odmítly jak Asociace newyorských hasičů, tak odborný časopis Fire Engineering, který s použitím řady propočtů ujišťuje, že konstrukce věží mohly odolávat ohni po dlouhou dobu. Nárazem letadel se nedá vysvětlit pád třetí budovy, tj. věže číslo 7. Teorii, že k němu došlo v důsledku destabilizace základů vyvrátila Americká asociace civilních inženýrů, která prohlásila, že věž číslo 7 se nenaklonila, ale prostě se zhroutila. Hasiči prohlašují, že slyšeli exploze ve spodních částech budov a dožadují se nezávislého vyšetřování.

III.

První zprávu o útoku na Pentagon přinesla agentura Reuters, která sdělila, že Pentagon byl v 9 hodin 38 minut zasažen vrtulníkem, jež explodoval. Tuto informaci telefonicky potvrdil poradce Demokratické strany Paul Begala. Poté informaci opravuje ministerstvo obrany v tom smyslu, že šlo o letoun. Novinářům nebyl povolen přístup, aby prý nepřekáželi při záchranných pracích. Trvalo několik hodin, než předseda Sboru náčelníků štábů ozbrojených sil, generál Richard Meyers oznámil, že "sebevražedným letounem" byl Boeing 757-200, který měl letět z Dullesu do Los Angeles a který zmizel z obrazovek radiolokátorů leteckých dispečerů v 8 hodin 55 minut. Zmizel prý i dvojici stíhaček F-16, které proti němu byly vyslány, ale hledaly jej směrem na New York.

Když 13. září 2001 vypovídal před senátním výborem Richard Meyers, předseda sboru náčelníků štábů, nebyl s to sdělit, co konkrétně bylo proti údajnému letounu podniknuto. Dá se věřit tvrzení, že radiolokační systém ozbrojených sil USA nedokáže zjistit polohu velkého letounu ve vzdušném prostoru na vzdálenost pouhých několika desítek kilometrů?

Pentagon je největší administrativní budova na světě, tvoří jej pět soustředných pětiúhelníků s plochou střechy 117 360 m². Aby letoun způsobil co největší škody, musel by narazit shora na střechu. Poškozeno však byla jen stěna přízemí a prvního patra vnějšího okruhu, 3 patrové budovy, vysoké 24 metrů. Vyšší patra spadla o půl hodiny později. Boeing 757-200 je pro 239 cestujících, má délku 47,32 m, rozpětí 38,05 m. Při přiblížování k zemi se mu automaticky vysunuje podvozek a dosahuje pak výšky 13,6 m. Jak je možné, že by takovýto letoun o hmotnosti 115 tun, s rychlostí 400 až 700 km/h poškodil jen vnější stěnu spodních podlaží? A aniž by porušil skvělý trávník před budovou, zeď nebo parkoviště či heliodrom, který je v oněch místech? (Ministr obrany nechal v krátké době zasypat okolní trávníky pískem.)

Šťastnou náhodou (?!) byla rozbita část budovy, která se zrovna opravovala. V Pentagonu přišlo o život 125 osob, tedy převážně civilistů a mezi zabitými vojáky nebyl ani jeden generál. Když porovnáme siluetu letounu se snímkem poškozené budovy, je vidět, že by do budovy musela narazit jen před letounu, křídla nenarazila. Jak na tiskové konferenci 12. září uvedl velitel arlingtonských hasičů Plaucher: v celém okolí nebyly žádné větší trosky, které by identifikovaly letoun a jen v místě, kde měla narazit před letounu kaluž, snad neshořelých zbytků paliva. Boeing nezachytily ani televizní kamery, které nepřetržitě monitorují pentagonské parkoviště ze všech možných stran. O dopadání letounu na Pentagon jsou jen svědectví z úst osob spojených s americkým establishmentem (jako senátor Mark Kirk, nebo Fred Hey, asistent senátora Boba Neye), o jejichž hodnověrnosti lze pochybovat.

T. Meyssan o tom píše následující.

“ Nyní si zopakujeme oficiální verzi: Boeing, který změnil původní směr letu, prý unikl stíhačkám F16, jež byly proti němu vyslány, zdolal systém protivzdušné obrany Washingtonu a vertikálně klesl na parkoviště Pentagonu, přičemž stále zůstal v horizontální poloze. Pak prorazil stěnu přízemí, ale do budovy pronikl pouze před a zastavil se v okamžiku, než do zdi narazil křídly. Trup se ihned rozpadl. Palivo, které měl v nádržích v křídlech, hořelo jen tak dlouho, než stačilo způsobit požár v budově, načež se proměnilo v kaluž, která se přelila k místu, kde údajně byla před letounu.

” Navzdory k povinné účtě k vysoce kvalifikovaným “očitým svědkům”, významným funkcionářům a členům zákonodárných institucí, takovéhle tlachy se nedají spolknout.”

IV.

11. září 2001 zahájila FBI nejrozsáhlejší pátrání v dějinách lidstva – akci PENTTBOMB, do něhož zmobilizovala 7 000 pracovníků, z toho 4 000 agentů. Kromě toho se opírala o CIA, NSA (National Security Agency), DIA (Defence Intelligence Agency) a Interpol. Během prvních tří dnů obdržela 3 800 telefonátů, 30 000 E-Mailů a 2 400 zpráv od svých agentů.

Již (!) 12. září, na briefingu ministra spravedlnosti Johna Ashcrofta a ředitele FBI Roberta Muellera byl odhalen modus operandi (způsob provedení) teroristů : Bin Ládini agenti se dostali ilegálně do USA, kde absolvovali urychlený výcvik v řízení letadel. Byli rozděleni do čtyř skupinek po pěti mužích odhodlaných zemřít. Měli za úkol zmocnit se civilních dopravních letadel a narazit s nimi do velkých objektů.

14. září 2001 FBI zveřejnila jmenný seznam předpokládaných leteckých pirátů. Všichni jsou to muži ve věku od 25 do 35 let, vesměs Arabové a muslimové, většinou ze Saúdské Arábie. Velvyslanectví Saúdské Arábie ve Washingtonu však potvrdilo, že údajní atentátníci Abdal Umarí, Muhald Šihrí, Sálím Hamzí a Said Ghamdí jsou živi a zdraví a žijí ve své zemi. Valid Šihrí, který nyní sídlí v Casablance a je zaměstnán jako pilot Marockého královského letectva, poskytl interview londýnskému deníku Al-Quods al-Arabi, který vychází v arabštině. FBI prohlašuje, že vedoucím operace byl Muhammad Atta, jehož nedotčený cestovní pas byl podle tvrzení FBI objeven v kouřících troskách Světového obchodního centra.

V oficiálním komuniké leteckých společností 11. září byly uvedeny počty cestujících na zničených letadlech a 14. září jména obětí na těchto letadlech:

	počet 11. září	obětí 14. září
- linka 11 AA (severní věž)	81	78
- linka 175 UA (jižní věž)	56	46
- linka 77 AA (údajně Pentagon)	78	51
- linka 93 UA (zřítil se v Pensylvánii)	38	36

Počet jmen obětí je nižší, protože několik cestujících nebylo identifikováno a snad i proto, že mezi oběti nejsou započítáváni údajní únosci. Přesto vidíme, že na lince 11 by nemohlo být více teroristů, než 3 a na lince 99 více než 2 – tedy ne teroristické pětky.

Teorii o kamikadze mají potvrzovat arabštinou ručně psané dokumenty, údajně nalezené ve třech exemplářích, které však u arabistů vyvolávají pochybnosti. Jeden v zavazadle, které si prý nestihl vyzvednout při přestupu na letišti Muhhamad Atta, druhý v opuštěném automobilu,

který měl zanechat na Dullesově letišti Naváf Hamzí a třetí v troskách letounu na lince 93, který spadl v Pensylvánii. Později FBI prohlašuje, že sebevrahy byli pouze piloti, ostatní o sebevražedném charakteru akce nevěděli. Salman Rushdie upozornil, že piloti by mohli být sebevrahové, ale v tom případě by to nebyli muslimové, protože korán sebevraždu zakazuje.

Během šesti dnů předcházejících 11. září 2001 došlo k transakcím, jež jsou typické pro takzvané “trestné činy zasvěcených kruhů”. Akcie společnosti United Airlines (které patřily 2 letouny) uměle klesly o 42%, American Airlines (další 2) klesly o 39%. Tak velký pokles nastal jen u jedné další společnosti - nizozemské KLM. Z toho lze soudit, že také její stroj mohl být vybrán pro roli páteho uneseného letadla. Počet nabídek prodeje akcií firmy Morgan Stanley Dean Witter&Co, které patřilo 22 podlaží Světového obchodního centra, se v týdnu před katastrofou zdvanáctinásobil. Pětadvacetkrát vzrostla nabídka prodeje akcií Merrill Lynch&Co, která má sídlo v sousední budově, ohrožené zřícením. Podobně i u zainteresovaných pojišťoven Munich Re, Swiss Re a Axa. Kontrolní orgány každé velké burzy zkoumají zisky dosažené spekulanty. Tato šetření koordinuje Mezinárodní komise cenových komisí (IOSCO). Dne 15. října konala tato organizace videokonferenci, na které představitelé jednotlivých států podávali dílčí zprávy. Z jednání IOSCO vyplynulo, že zisky realizované nedovoleným způsobem mohou dosáhnout až několika set milionů dolarů, což představuje “nejzávažnější trestný čin zasvěcených spekulantů, jaký kdy byl spáchán”. Je velice podivné, že FBI zanechala pátrání po této stopě a IOSCO ukončila vyšetřování, aniž případ vyřešila. FBI – místo aby zahájila trestní vyšetřování – horlivě usilovala o zmizení indicií a o zatajení existujících svědectví. Všechny tyto machinace koordinoval ředitel FBI Robert Mueller, jehož do čela FBI postavil president Bush právě v týdnu před jedenáctým zářím.

V.

Čtvrtek 14. září vyhlásil Bush dnem modliteb a uctění památky obětí teroristického útoku. V Národní katedrále proběhl nebývale okázalý obřad. Společně se modlil prezident Bush a první dáma, exprezidenti Bush starší, Carter, a Ford, téměř všichni senátoři a členové Sněmovny. V poledne 14. září uctilo na žádost prezidenta USA 43 států Rady Evropy (včetně Ruska) a řady dalších zemí všech kontinentů třemi minutami ticha památku obětí “útoků”. Tyto akce sledovaly především politický cíl využitím náboženského cítění učinit nezpochybnitelnou verzi vlády USA o tom, co a jak se stalo. Aparát použitý k vynucení mezinárodního smutku byl tajně vytvořen v říjnu 2001. V rámci Pentagonu byl zřízen Úřad pro strategické ovlivňování v čele s generálem Simonem Pete Wordenem.

V dopoledních hodinách 14. září zmocnil Kongres USA Bushe k použití “všech sil proti státům a osobám, které připravovaly nebo usnadňovaly “teroristické útoky 11. září”. Bush povolil mobilizaci maximálně 15 000 záložníků, ministr obrany Rumsfeld jich však okamžitě povolal 35 000. Oznámil vytvoření instituce Úřad pro bezpečnost vlasti, která má statut ministerstva a je přímo podřízena prezidentovi. Současně federální úřady přijaly opatření k zajištění utajení všeho, co se týká vyšetřování “atentátů na USA”. Osobně se Bush obrátil na čelné funkcionáře Kongresu a vyzval je, aby zřízením nějaké komise pro vyšetřování událostí z 11. září neohrozili bezpečnost státu. 10. října svolala Condoleza Riceová do Bílého domu ředitele televizních společností ABC, CBS, CNN, Fox, Fox News, MSNBC a NBC. Řekla jim, že i když nadále zůstává v platnosti zásada svobody vyjadřování názorů, vyzývá je, aby se zdrželi šíření všeho, co by mohlo poškodit bezpečnost amerického lidu. Po třech týdnech diskusí přijal Kongres USA zákon běžně označovaný jako USA PATRIOT ACT. Tento výjimečný zákon ruší na dobu 4 let některé základní svobody s cílem – poskytnout vládě možnosti “v boji proti terorismu”. Tento zákon opravňuje FBI k odposlechu hovorů, aniž to bylo nařízeno soudními institucemi. S odvoláním na Protiteroristický výbor, ustavený na základě rezoluce OSN číslo 1373 přiměly USA i své spojence k přijetí obdobných zákonů. Protiteroristické zákony umožňují ve VB brát do vazby bez sdělení důvodu, v Kanadě nutí novináře na výzvu úřadů sdělit zdroje informací, v Německu si zpravodajské služby přisvojují pravomoci soudní policie, v Itálii jsou tajné služby oprávněny bez trestně páchat trestné činy v zájmu národní bezpečnosti, atd.

Edward Herman, profesor politických věd na pensylvánské univerzitě, v této souvislosti prohlásil *“Listy Pravda a Izvestija z bývalého SSSR by stěží předstihly americké sdělovací prostředky v podrobování se oficiální linii.”*

Časopis New York Review of Books v únoru 2002 napsal: *“Od 11. září dávala vláda odhlasovat zákony, zaváděla praktiky a postupy, jež nejsou v souladu s našimi zákony a platnými hodnotami a dříve by byly nemyslitelné.”*

Dva velcí žurnalisté se John Stanton a Wayne Madsen se vyjádřili následovně: *“Historici si budou připomínat, že mezi listopadem 2001 a únorem 2002 demokracie, jak si ji představovali autoři Deklarace nezávislosti a Ústavy USA zemřela. Souběžně se skomíráním demokracie se rodil americký fašistický a teokratický stát”.*

VI.

Nejen Sherlock Holmes či Hercule Poirot, ale i každý podprůměrný detektiv si při vyšetřování zločinu klade základní otázku Cui prodest? (Komu to prospívá?).

Jestliže ze samotné války proti Afghánistánu nejvíce výtěžila energetická lobby, hlavním vítězem z 11. září 2001 je vojenskoprůmyslový komplex. Jeho nejpošetilejší naděje jsou nyní vrchovatě naplněné. Především G. W. Bush jednostranně vypověděl smlouvu ABM, která stanoví meze dalšímu zbrojení. Navzdory zjevnému selhání CIA v souvislosti s událostmi 11. září nebyl její ředitel odvolán, ale dotace z rozpočtu pro ni okamžitě vzrostly o 42%. Vojenský rozpočet Spojených států, který od rozpadu SSSR klesal, se náhle závratně zvýšil. Nyní dosahuje téměř 400 miliard dolarů, a to za situace, kdy závody ve zbrojení již skončily a USA již nemají žádného závažného nepřítel.

Zánik SSSR znamenal obnovení tzv. Velké hry. Výraz Velká hra poprvé použil v 19. století Rudyard Kipling a znamená zápas o vliv v oblasti středoasijských republik, který vedou mocnosti. V této oblasti existují značné zásoby ropy, zemního plynu a dalších surovin. Bush si vytvořil vládní tým z velkých osobností petrolejářské lobby. Poradkyně pro národní bezpečnost Condoleezza Riceová je bývalou čelnou funkcionářkou Chevron-Texaco. Ministr vnitra Gale Norton pracoval pro British Petroleum – Amoco a pro Delta Oil. Viceprezident Dick Cheney je někdejší předseda správní rady firmy Halliburton (největšího producenta ropného zařízení na světě). Bushova administrativa ustavila skupinu pro rozvoj národní energetické politiky (NEPD), jejíž jednání jsou přísně utajená. Komentátoři se shodli, že prvořadým cílem NEPD je výtěžit zásoby uhlovodíků v Kaspickém moři. Otázkou je, jak dopravovat ropu a plyn bez závislosti na Rusku, nebo Íránu. Proto vznikl projekt potrubí přes Pákistán a Afghánistán. Talibánci, málo zkušený v diplomacii však požadovali pro Taliban mezinárodní uznání a vysoké tranzitní poplatky, když je nezískávali, jednání přerušili. Podle vyjádření pákistánského diplomata Niaze Naika zaujala tehdy americká delegace výhružný postoj a v polovině července oznámila, že spor se bude řešit použitím zbraní.

Takzvané atentáty z 11. září umožňují maskovat jako legitimní operaci to, co ve skutečnosti není ničím jiným, než klasickým koloniálním tažením. Operaci Enduring Freedom řídil v Národní bezpečnostní radě USA Zalmay Chálilzad, syn poradce bývalého krále Záhira Šáha. Studoval v Americe na Chicagské univerzitě, za války proti SSSR v Afghánistánu byl v úzkém spojení s CIA. Za vlády Billa Clintona pracoval pro Rand Corporation a pro UNOLOCAL. Ministerským předsedou se stal Haid Karzái, který za války proti SSSR udržoval úzký osobní styk s ředitelem CIA Williamem Caseyem. Stal se blízkým přítelem Bushovy rodiny a byl zaměstnán v UNOLOCAL. 9. února 2002 uzavřel Hamid Karzái se svým pákistánským protějškem, generálem Mušarafem, dohodu o výstavbě středoasijského ropovodu.

Další články k těmto událostem:

V článku “Kdo a co posiluje terorismus”, od nekonformního anglického novináře Johna Pilgera, uveřejněného v deníku Metro 23. října 2001 se píše: *Islámští lidé zdaleka nejsou hlavními teroristy světa – jsou především oběťmi, a to oběťmi amerického fundamentalismu, tažení, jehož síla vojenská, strategická a ekonomická je největším zdrojem terorismu na světě.*

Ohledně George Busche, říci po teroristických útocích na New York, že Americe byla vyhlášena válka je humorné. Co žiji, vede Amerika válku proti velké části lidstva.

Obdobně významný americký vědec Noam Chomsky analyzuje v článku "Terorismus zbraň mocných" uveřejněném v prosincovém (2001) čísle francouzského měsíčníku Le Monde úlohu USA jako hlavního nositele mezinárodního terorismu. V jeho knize Perspektivy moci, která vyšla v roce 1998 v češtině, najdeme pečlivě zdokumentované doklady státního terorismu USA

Na otázku "Jaké cíle sledují mocipáni z Washingtonu po sesazení talibánského režimu?" odpovídá v listě *Unserer Zeit* francouzský novinář Pierre Poulin: "Dnes mohou už jen naivní lidé věřit, že jim jde o lidská práva a svobodu pro Afghánce. Neboť pak by Washington nesměl tyto islámské fundamentalisty, jejichž krajně reakční ideologie byla známa od počátku, nikdy předtím podporovat. Málo věrohodné je také, že Washingtonu jde pouze o rozbití Ládiových základů."

V knize Dolary na teror píše francouzský odborník na Afghánistán Richard Labéviere následující: Patrně právě zájmy amerických velkokoncernů o ropu a jiné nerostné bohatství přiměly Washington podpořit uchopení moci Talibánem v Afghánistánu v letech 1994/95. Dnes usiluje o jeho pád, neboť místo něho hodlá dosadit k moci jinou feudálně islámskou koalici, plně závislou na vojenské a finanční podpoře USA. Na území středoasijských republik je bohatství ropy, plynu, uhlí, mědi, wolframu, zinku, železa, uranu a zlata. Středoasijské ropné zdroje se prý rovnají zásobám celého Arabského poloostrova. Kazachstán má největší těžbu chromu na světě. V Kazachstánu už americká ropná společnost Chevron investovala 20 miliard dolarů. Hlavním problémem není omezenost zásob ropy a plynu a jejich těžba, nýbrž cesty k jejich vývozu na světový trh.

Dokonce i francouzský ministr zahraničí Hubert Védrine se ve francouzském rozhlasu France Inter 6 února vyjádřil, že: "USA vykazují tendence přistupovat k mezinárodním záležitostem jednostranně, bez konzultace s ostatními, a to počínaje jejich interpretací, jejich zájmy a způsobem dejme tomu prospěchářským."

V článku Al Gore ostře kritizoval George Bushe v Britských listech dne 26.9.2002 se uvádí:

"Po 11. září jsme měli nesmírně sympatie, dobrou vůli a podporu z celého světa," uvedl Gore. "Tu jsme vyplývali a za pouhý rok jsme ji nahradili strachem, úzkostí a nejistotou, nikoliv nad tím, co udělají teroristé, ale nad tím, co uděláme my."

V pondělí kritizoval ohledně Iráku George Bushe i bývalý americký prezident Jimmy Carter, který uvedl, že vojenská akce proti Iráku bez souhlasu OSN by byla vážnou chybou, která by uvedla Spojené státy v nebezpečí. "Je to radikální ústup od tradic, které utvářely politiku našeho státu, kterou prováděli Demokratičtí i Republikánští prezidenti za posledních padesát let," konstatoval Carter.

V článku Povinností občana je nemlčet v Britských listech dne 26.9.2002 se píše o trpké zkušenosti Anity Roddick, zakladatelky mezinárodního řetězce obchodů s kosmetikou The body shop se současnými americkými sdělovacími prostředky:

Deník New York Post, bašta jednoduchého pravcového myšlení, úmyslně a zlovolně zkreslil mé názory. Má kritika George Bushe byla změněna v nenávisť proti zemi, jíž tento člověk stojí nyní v čele. Je to zjevně přirozeným důsledkem atmosféry, která vzniká, když prezident ve funkci sděluje svým poddaným, že "bud' jste s námi, anebo jste s teroristy". Kritizujete-li Bushe, znamená to, že se přátelíte s bin Ladenem. Ta "logika" je neuvěřitelná. Teddy Roosevelt musí rotovat v hrobě. Tento americký prezident Roosevelt totiž veřejně vyhlásil: "Oznámit, že se nesmí kritizovat prezident, anebo že musíme podporovat prezidenta, ať dělá cokoli, ať je to dobré nebo špatné, je nejenom nevládní a servilní, ale je to z morálního hlediska zradou na americké veřejnosti."

Redakce P. Rejř, J. Řezníček